

तत्र विद्याधरीविद्याप्रभावेण तिरोहितं
 विचित्य अपि न लेभि तं स क्षितीशो विदूषकं । 227
 ततो राक्षि परावृत्ते निराशां तां नृपात्मजां
 देहत्यागोन्मुखीम् एत्य ज्ञानी कोऽप्य् अब्रवीद् इदं । 228
 न अरिष्टशङ्का कर्तव्या, स हि ते वर्तते पतिः
 युक्तो दिव्येन भोगेन, त्वाम् उपेक्षति च अचिरात् । 229
 तच् कृत्वा राजपुत्री सा धारयामास जीवितं
 हृदि प्रविष्ट्या रुद्धं तत्प्रत्यागमवाञ्छया । 230

विदूषकस्य अपि ततस् तिष्ठतस् तत्र तां प्रियां
 भद्रां योगेश्वरी नाम सखी काचिद् उपाययौ । 231
 उपेत्य सा रहस्य एनाम् इदं भद्राम् अथ अब्रवीत्,
 सखि मानुषसंसर्गात् क्रुद्धा विद्याधरास् त्वयि । 232
 पापं च ते चिकीर्षन्ति, तद् इतो गम्यतां त्वया,
 अस्ति पूर्वाम्बुधेः पारे पुरं कार्कोटकाभिधं । 233
 तद् अतिक्रम्य च नदी शीतोदा नाम पावनी,
 तीर्त्वा ताम् उदयाख्यम् च सिद्धक्षेत्रं महागिरिः । 234
 विद्याधरैर् अनाक्रम्यस्, तत्र त्वं गह्र साम्प्रतं,
 प्रियस्य मानुषस्य इह कृते चिन्तां च मा कृथाः । 235
 एतद् धि सर्वम् एतस्य कथयित्वा गमिष्यसि,
 येन एष पश्चात् तत्र एव सवरो ह्य् आगमिष्यति । 236